

Elşən Mirişli

*Gəncə şəhəri,
tarixçi*

III Yazı

Şuşa valisinin siyasəti

Abbas Mirza Tehrandə qaldığı müddətdə paytaxtdakı nüfuzlu dövlət xadimlərinin nəzarətini rus qoşunlarının hücumuna, Qacar qoşununun münasib olmayan şəraitdə belə bir böyük qüdrətli dövlətin sayəsiz ordularına qarşı müharibənin əhəmiyyətli nəticəyə gətirilməsi və qeyd etmişdir ki, müharibə davam etdiyi təqdirdə, onlar yardım göstərməzdirsə ruslar, şübhəsiz Azərbaycanı ələ keçirəcək və Tehranı da təhlükə altında saxlayacaqdı.

Fətəli şah Qacar düşməni işğal etdiyi şəhərlərdən çıxarıb geri qaytarmağı qəti qərara alaraq vəliəhdinə hər cür yardım göstərməyi vəd etmişdir. Buna görə də o, təpəşik verməmişdir ki, inadçı adamların hiyləsi və bezi ağgöz dövlət xadimlərinin ziyankeşli nəticəsində hökumət işlərindən kənar edilib, bir zaman vəzir olmuş Qaimmaqam Mirza Büzürk, Nəibüssəltənənin vəzirli vəzifəsinə təyin edilsin və o, Abbas Mirza ilə birlikdə Azərbaycana hərəkət etsin.

Abbas Mirza Qaimmaqam Mirza Büzürk ilə birlikdə Təbrizə gəlib, orada bir neçə gün qalmış və bu müddət ərzində Azərbaycana aid bütün işlər haqqında tapşırıq verdikdən sonra yeni toplanmış zirek və təcrübəli əsgərləri ilə düşmənin hücumunu qarşısını almaq üçün yola düşmüşdür.

İgid oğluna çoxlu yardım vəd etmiş və bu uğursuz müharibənin tezliklə qurtaracağını arzulayan Fətəli şah bir çox sərkərdə və dövlət xadimləri ilə birlikdə Qacar dövlətinin paytaxtı Tehrandən çıxıb Sultanıyyə Çəməninə gəlmişdir. Burada Qacar dövləti şahı Damğanlı İsmayıl xana və Abbas Mirzənin qardaşı şahzadə Əli xana, habelə Qacar tayfasından olan İsmayıl xana tapşırıq vermişdir ki, başçılıq etdikləri ordularn Abbas Mirzənin qoşunu ilə birləşdirsinlər. Sonra müharibədə iştirak etmək üçün şah özü də cəbhəyə hərəkət etmişdir.

Abbas Mirza Arazdan keçərək, Şuşa qalasını mühasirə etmək məqsədi ilə oraya qoşun yeritmişdir. Ağa Mehəmməd şah öləndən sonra Qafqazda-Şuşada özbaşına, müstəqil yaşayan, Fətəli şah Qacərə boyun əymək istəməyən Qarabağ xanı İbrahim Xəlil xan Cavanşir (1759-1806) rus qoşunlarına təbə olmaq və onlarla birlikdə iş aparmaq məqsədi ilə oğlunu Sisianovun yanına göndərmişdir. Abbas Mirza bu hiyləger valinin olduğu qalaya hücumla başladıqda Sisianov da Şuşanın müdafiəsi üçün çoxlu əsgər göndərmişdir. İbrahim Xəlil xan Cavanşir 1805-ci ilin 14 mayında Qarabağ xanlığı ilə Sisianov arasında imzalanmış Kürəkçay müqaviləsi ilə Rusiyanın himayə və işğalını qəbul etmişdir. Abbas Mirzənin gizli tapşırığı üzrə Əhərdən Şuşaya doğru yola düşmüş Damğanlı İsmayıl xanın dəstəsi Xudafərin körpüsünün dörd ağaclığında rus qoşunlarına rast gəlmişdir. İsmayıl xan əsgərlərinin sayca az olduğuna baxmayaraq, düşməne qarşı var qüvvəsi ilə müqavimət göstərməyə çalışmışdır. Bu vaxt sayca çox olan düşmənin qarşısında əsgərlərinin gücdən düşdüyünü hiss edib ruhdan düşmüş İsmayıl xan uzaqdan Abbas Mirzənin başçılığı ilə gələn qoşunun ön sırasında dalğalanan Qacar dövləti bayrağını görüb ruhlannmış, daha inadla müqavimət göstərmişdir. Yeni qüvvələrin yığılmasından və Abbas Mirzənin şəxsən müharibədə iştirak etməsindən qorxuya düşmüş rus qoşunları sürətlə geri çəkilməyi, yaxınlıqdakı bağlara, meşələrə çəkilərək çox çətinliklə özlərini Şuşa qalasına yetirmiş, ora sığınmışdılar.

Nəibüssəltənə Abbas Mirza qar əsgərlərindən aldığı çoxlu əsirleri sorğuya çəkib, bir sıra lazımlı məlumat öyrəndikdən sonra əsir rus əsgərlərini Fətəli şahın yanına göndərmiş, özü isə qaçan düşmənin hissələrini izləyib, onları Ağoğlana (Ağoğlu in-diki Xocavənd rayonu ərazisində müdafiə qalası olmuşdur) kimi qovmuşdur. Bu zaman Abbas Mirzəyə xəbər çatmışdır ki, təcürbəli rus ordu komandanı Pənahabad qalasında (Pənah xanın tikdirdiyi Şahbulaq qalası) Qacar qoşunlarına qarşı müharibə üçün düşərgə salıb, qüdrətli top qüvvələri və yeni gələn rus qoşunlarını orada yerləşdir-

mişdir.

Abbas Mirza düşməne firsət verməmək üçün öz hərbi hissələrinə döyüşə hazırlaşmaq əmrini verib, sonra Pirqulu xan Qacarı, Əliqulu xan Qovanlı Qacarı və Sadiq xanı cinahlara göndərmiş, özü isə orta atəş xəttində qalmışdır. Digər tərəfdən rus polkovniki öz hissələrinə atəş əmrini vermiş və Qacar qoşununu amansız top atəşinə tutmuşdur. Lakin Abbas Mirza böyük cəsarət və ona xas hərbi bacarıqla düşməni öz mövqeyindən çıxarmışdır. Sonra o, ordusunun döyüşkən atlı dəstəsi ilə rus qoşununun bağlara doğru uzanmış cinah dəstəsinə arxadan hücum etmiş və sıyrılmış qılınclarla bir neçə həmlə nəticəsində həmin dəstəni dağıtmışdır. Bu döyüşdə Abbas Mirzənin qoşununda mərdlik və fədakarlıq göstərən Sadiq xan bir neçə güllə yarasından şəhid olmuşdur. Abbas Mirzənin arasıqəsiləmədən və

taraf, çar sarayında hörmət qazanmaq üçün Qacar dövlətinin qeyrətli vəliəhdini öldürmək fikrinə düşmüşlər.

At üstündə qorxmada iştirak edən Abbas Mirza bir az yol getdikdən sonra namaz qılmaq məqsədi ilə atdan düşmüş, bir anda ona atəş açılmışdır. Lakin xoşbəxtlikdən güllə Abbas Mirzənin çəkəməsinə dəşib ayağını yaralamışdır. Başına toplanan adamların qorxuya düşdükərinə baxmayaraq, Abbas Mirza ayağının yaralanmasına, qarın axmasına əslə əhəmiyyət verməmiş bir azdan yenə atına minərək qoşununu sağ-salamat İrevana çatdırmışdır.

Hindistanda Qacar dövləti səfiri Qəzvinli Hacı Xəlil xanın öldürülməsi

Rusların Qafqaza hücumu, Rusiya imperatoru I Aleksandrın Qacar dövlətinin işğalçılıq və siyasi həyatını pozub azad və isti dənizə yol açmaq istəməsi, habelə bu

açıq quşları öldürməsindən bərk hiddətlənmiş, səfir Hacı Xəlil xan Qəzvinlinin evinə hücum etmişlər. Orada əlbəyaxa savaşda Hacı Xəlil xana atəş açıb öldürmüşdülər. Bu gözənilməyən hadisədən Bombey valisi və limandakı ingilis işçiləri çox iztirabla düşmüşdülər. Onlar o vaxt Hindistanı hədələyən təhlükələrin qarşısını almaq üçün böyük əhəmiyyəti olan Qacar – İngiltərə münasibətlərini bu hadisə ilə pozmaq istəyən adamları 200 yerli əsgərin köməyi ilə tutub zindana salmışlar. Sonra Hindistan hökmdarı üzr istəmək üçün Fətəli şah kədərli bir məktub yazmış, bir neçə ağsaqqalı və Hindistanın Bəsredəki konsulunu qara mətəm palatında Qacar sarayına göndərmiş.

Rus işğal ordusunun komandanı Sisianovun öldürülməsi

Qış başlandıqca görə Qacar dövlətinin şimal-qərb və Cənubi Qafqaz sərhəddə-

əsgərlərini toplayıb Bakı müdafiəçiləri tərəfindən dəşik-dəşik edilmiş bir neçə gəmiyə mindirərək geri çəkilməmişdir.

Şahtın ikinci dəfə məğlubiyyətindən çox hiddətlənmiş Sisianov bu məğlubiyyətdən orduda görünən ruh düşkünlüyünü aradan qaldırmaq üçün Gəncəni mühasirə etmiş qoşunlarından bir hissəsini Şirvana doğru göndərmişdir.

Şirvanlı Mustafa xan Sisianovun sayəsiz rus ordusu ilə yaxınlaşmasından qorxuya düşmüş, Abbas Mirzəyə məktub yazaraq yardım tələb etmişdir. Nəibüssəltənə isə yardım üçün dərhal Qacar ordusu ilə Şirvana doğru yollanmışdır. Lakin o, Kür çayının kənarına yetişdikdə Sisianovun sürətli həmləsi nəticəsində Mustafa xanın ona təbə olması xəbərini eşitmişdir. Bundan sonra Abbas Mirza Gəncəni düşməndən xilas etmək üçün ayrı-ayrı yollara sərkərdələrini göndərmiş, qış fəslə olduğuna görə ar-zaq, sursat daşıyan atlar və başqa heyvanların şaxtadan, soyuqdan tələf olmasına

Qacar-Rus Savaşları Gülüstan və Türkmənçay müqavilələri

baxmayaraq, özü də Gəncəni qurtarmaq məqsədi ilə hərəkət etmişdir.

Yolda Abbas Mirzənin fədakar əsgərlərindən bir çoxu soyuqdan ölmüş, qalan əsgərlər isə tələf olmuş atların əvəzinə top və azuqə daşıyan arabaları çiyinlərinə çəkib cəbhəyə aparmaq məcburiyyətində qalmışdır.

Abbas Mirza xeyli əziyyət, kərkəş çəkildən sonra Gəncəyə çatmış, şəhərdəki ermənilərin Sisianovun gəlməsinə ümid bağlayıb rus qamizonu ilə birlikdə inadla müqavimət göstərməsinə baxmayaraq, nəhayət bu böyük şəhəri Gəncə əhalisinin yardımı ilə almışdır.

Rus baş sərkərdəsi də qışın şiddətli soyuqundan çıxılmaz bir vəziyyətə düşmüş, Qacar qoşunlarının arası kəsilməyən hücumundan yayınmaq üçün Bakıya doğru yollanmaq məcburiyyətində qalmışdır.

Sisianov Bakı limanına sahib olmaq üçün hiylə işləmək fikrinə düşmüşdü. O, Bakı valisi Hüseynqulu xanı hiylə ilə limandan çıxarmaq, yaxud mümkün olarsa, qızıl pulla aldadıb öz tərəfinə cəlb etmək, heç olmasa öldürmək məqsədi ilə öz adamlarından birini onun yanına göndərmişdir.

Rus baş sərkərdəsinin xəyanətkar məqsədini duyan Hüseynqulu xan Sisianovla görüşmək üçün qalanın xaricində bir yer təyin etmiş, onu həmin yere gəlməyə çağırmışdır.

Sabahısı gün 8 fevral 1806-cı ildə general Pavel Dmitriyeviç Sisianov Bakının qala qapısının yanına gəlir. Rus ordu komandanı bir neçə əsgərlə birlikdə görüş üçün düşərgəsindən çıxmışdır. Hüseynqulu xan da əmisi oğlu İbrahim xan və iki başqa adamla birlikdə qaladan çıxıb Sisianovla danışmağa başlamışdılar. Onların danışmaları xeyli vaxt davam etmişdir. Sisianov irəli sürdüyü təklifləri, vədləri qarşısında Qacar sərkərdəsi olan Bakı xanının müqavimət göstərməsini gördükdə yanındakı adamlarına işarə edərək, qabaqcadan təşkil etdiyi xəyanəti icra etmək əmrini vermişdir. Onlar qəfilən tüfənglərini Hüseynqulu xana və onunla gəlmiş əsgərlərə tərəf tuşlamışlar. Lakin Hüseynqulu xanın qabaqcadan tapşırığı ilə düşmənin sui-qəsd təşkil edəceyini hiss edən, uzaqda durub vəziyyəti izləyən İbrahim xan onlara atəş açmağa macal verməmiş, Sisianovu bir güllə ilə öldürmüşdür. Rus sərkərdəsi bir sıra qarlı müharibələrdən sonra məğlub edilmiş, Bakı qalasının divarı önündə öldürülmüşdür.

İbrahim xanın bu qəçaqlığından sonra buraya toplanmış Qacar ordusu əsgərləri Sisianovun başını kəsərək kəsərək rus ordusu qarşısında böyük çaxırşına salmışdılar. Bakı qalasındakı əsgərlər isə bu xəbəri eşitdikdən, ruhları sızılmış qındırla düşmənin səngərinə hücum etmişlər. Onlar şiddətli bir savaşdan sonra rus əsgərlərinin qarını ilə boynlarını qarlı çöliblə düşməni qəçməyə məcbur etmişdilər.

Hüseynqulu xan Sisianovun başını nəibüssəltənə (səltənət rəisi) Abbas Mirzəyə göndərmiş, o isə rus ordusunun baş sərkərdəsinin başını bir qutuya qoyaraq müharibədən alınan bir qənimət kimi Fətəli şah Qacara (Baba xan) göndərmişdir.

(ardı var)

bir-birindən gərgin olan hücumları nəticəsində, nəhayət, döyüş vəziyyəti onun xeyrinə olaraq dəyişilmişdir. Rus qoşunları geri çəkilib bir məzarlığa sığınmış, Qacar qoşunu hücumundan müdafiə olunmaq üçün tələsik xəndəklər qazmış, orada yerləşmişlər.

Bu qarlı döyüş meydanının yaxınlığında olan Fətəli şah rus qoşunlarının məğlub olaraq geri çəkildiyini gördükdə Hüseynqulu xan Qacara əmr etmişdir ki, Damğanlı hərbi dəstələri və dörd topa birlikdə düşmənin yorulmuş qüvvələrinə həmlə edib onları tamamilə darmadağın etsin. Abbas Mirza isə yeni Qacar qüvvələri ilə rus əsgərlərinə hücum edərək düşmənin səngərlərinə soxulmuş, qarlı döyüş nəticəsində qələbəyə ümid bəsləyən rus ordu komandanının qüvvələrini əzib əsir almışdır. Üç yerdən ağır yaralanmış polkovnik bir neçə əsgərlə birlikdə qaça bilməmişdir. Lakin Pirqulu xan Qacar onları izləyərək, bir qələdə dövlətmiş, polkovnik ondan aman istəmişdir. Pirqulu xan ona rəhm edərək aman vermişdir. Rus ordusuna komandanlıq edən polkovnik isə bundan istifadə edərək hiylə etmiş, gecə qaladan qaçmışdır. Lakin Qacar əsgərləri onu təqib edib, yanındakı əsgərləri öldürmüşdür. Bir dünya arzu ilə uzaq yollardan gəlmiş polkovnik bunu gördükdə, nəhayət, bir çox əziyyətlərə dözdükdən sonra özünü çaya ataraq boğulmuşdur.

Abbas Mirza əleyhinə sui-qəsd təşkil edilməsi

Abbas Mirza Gəncəni ruslardan xilas etdikdən sonra Ağstafa-Qazax tərəfə yollanmış, burada bir neçə gün qalmışdır.

Abbas Mirzənin yanına Qafqazda yaşayan ağsaqqallar, xanlar və ruhanilər gələrək, cəsarətli Qacar şahzadəsinin, əldə etdiyi parlaq müvəffəqiyyət və qələbələrini onların sevincinə səbəb olduğunu bildirmişdilər. Abbas Mirza isə onları mərhəmət, iltifatla qəbul etmiş, özünün və Qacar şahının onlara hər cür yardım edəcəyini söyləmişdir. Sonra o, sıx, meşəlik aralarında uzanan cığırda İrevana doğru hərəkət etmişdir. Ancaq bir adamın keçə biləcəyi bu dar cığırın ətrafında rus kazaklar Qacar ordusunun baş komandanı Abbas Mirzənin pusqusunda ya-

qüdrətli böyük dövlətin Qacar dövlətinə, yaxud Hindistanın qapısına çatması, dəniz ortasında yaşayan İngiltərə imperiyasının (1707-1997) həyat mənbəyi və şah damarı olan Hindistanın sərhəddə yaxınlaşması ingilisləri həddən arıq iztirabla, qorxuya salmış, onların əks fəaliyyət göstərmələrinə səbəb olmuşdur. Bu ölkənin başçıları belə bir məcburiyyət qarşısında qalmışlar ki, nə yola olursa-olsun bu zaman Rusiya imperiyası əleyhinə savaşan, daima artan rus qüvvələrinin ağırlığını öz üzərində hiss edən Fətəli şahla yaxın dostluq münasibəti bərqərar etsinlər. O dövrün cəhaşşümül, bəynəlxalq siyasi vəziyyətini nəzərə alaraq İngiltərə Hindistanı müdafiə məqsədilə mümkün olan maneələri dəf edir, müharibənin xərclərindən çəkinməyib rusların səlim axan qoşunlarının qabağını alan Abbas Mirzənin döyüşkən əsgərlərinə, Qacar dövlətinin igid müdafiəçilərinə yardım etməkdən boyun qaçırmırdı. İngiltərə dövləti şahın və saray xadimlərinin hüsn-rəğbətini cəlb etmək məqsədi ilə əvvəl Hindistanın baş hökmdarı tərəfindən təyin olunmuş məşhur səfir ser Con Malkomu bəhali və nəfis hədiyyələrlə birlikdə Qacar dövlətinə, Fətəli şahın yanına göndərmişdi. Ser Con Malkom Qacar dövləti və saray tərəfindən olduqca hörmətlə qarşılanmışdır. O, Tehrandə üç ay qaldıqdan sonra Hindistandakı Qacar dövləti səfiri Qəzvinli Hacı Xəlil xanla birlikdə Hindistana

Hindistana yola düşmüşdür.

Qəzvinli Hacı Xəlil xana tapşırıq verilmişdir ki, Hindistan hökmdarı və bu ölkənin başçıları ilə görüşdükdən sonra səfirlik vəzifəsinə yerinə yetirmək və münasib bərqərar etmək üçün Londona səfər etsin. O, Bombeye yetişdikdə Hindistandakı ingilis baş komandanlığının işçiləri və limanda yaşayan bir sıra məsul ingilis xadimləri tərəfindən mehribanlıq və səmimiyyətə qarşılanmışdır. Bir gün Qacar dövləti səfiri öz adamları ilə birlikdə Hindistanın sıx meşələrindən birində ova çıxmış, quş vurmaq üçün atəş açmışdır. Bu vaxt həmin meşələrdə yaşayan və öz dini adətləri üzrə quşları öldürməyi böyük günah hesab edən bezi mövhumatçı hindlilər Qacarların atəş